

Sygn. akt VIII U 1080/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2016 r. w Gliwicach

sprawy S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 12 kwietnia 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. P. prawo do emerytury pomostowej od dnia 1 marca 2016 r.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 1080/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 kwietnia 2016 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w oparciu o przepisy ustawy z dnia 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 31.12.2008r., Nr 237, poz. 1656 z późn. zm.) odmówił ubezpieczonemu S. P. przyznania prawa do emerytury pomostowej, ponieważ nie spełniał przesłanek określonych w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, pozwalających na przyznanie tego świadczenia. Organ rentowy wskazał, że odwołujący nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w szczególnych. Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy zaliczył 14 lat 8 miesięcy.

Odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony S. P. kwestionując nieuwzględnienie, przez organ rentowy, okresu zatrudnienia od 10.02.1997 r do 31.10.1998 r w Przedsiębiorstwie (...) zo.o. w Z. na stanowisku młodszego maszynisty lokomotyw spalinowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał dotychczasowe stanowisko podnosząc, iż okres zatrudnienia od 10.02.1997 r do 31.10.1998 r udokumentowany zeznaniami świadków nie został zaliczony, ponieważ dokumentem

potwierdzającym pracę w szczególnych warunkach jest świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z określeniem charakteru pracy ściśle wg wykazu, działu, pozycji i punktu stosowanego zarządzenia resortowego. Ponadto na świadectwie pracy z dnia 31.10.1998 r brak informacji o pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony S. P. ukończył 60 lat w dniu(...)

W okresie od dnia 10.02.1997 r do dnia 31.10.1998 r ubezpieczony zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) zo.o. w Z. na stanowisku młodszego maszynisty lokomotyw spalinowych.

Ubezpieczony wykonywał prace pomocnika maszynisty. Do jego obowiązków należało podstawianie wagonów pod rozładunek. W czasie rozładunku ubezpieczony brał udział w czynnościach związanych z załadunkiem i rozładunkiem towarów, a po zakończeniu tych czynności puste wagony odstawiał na bocznicę. Ubezpieczony wykonywał również prace polegające na rozpinaniu i spinaniu wagonów, konserwacji torów, wymianie rozjazdów kolejowych. Czynności wykonywane przez ubezpieczonego związane były z utrzymaniem ruchu pociągów.

Wymienione prace ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony na dzień złożenia wniosku o emeryturę pomostową nie pozostawał w stosunku pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta ZUS, zeznania świadków B. B. k 16, J. S. k 17, zeznania ubezpieczonego S. P. k 17v.

Zeznania świadków były logiczne, i wzajemnie się uzupełniały. Świadkowie spójnie opisali prace wykonywane przez ubezpieczonego w spornym okresie. Wszyscy przesłuchani świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym, a zatem posiadali szczegółową wiedzę na temat pracy powoda, jego zakresu obowiązków.

Miejsca przechowywania akt osobowych ubezpieczonego nie ustalono.

Sąd zważył, co następuje:

Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 18.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 31.12.2008 r., Nr 237, poz. 1656) „Prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy”.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła wyłącznie posiadania przez ubezpieczonego wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Pozostałe przesłanki zostały przez ubezpieczonego spełnione.

Organ rentowy zaliczył do pracy w warunkach szczególnych 14 lat i 8 miesięcy.

Nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 10.02.1997 r do 31.10.1998 r w Przedsiębiorstwie (...) zo.o. w Z. na stanowisku młodszego maszynisty lokomotyw spalinowych.

W myśl art. 3 ust. 7 ustawy „za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS”.

W zakresie rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U z 2009 r, nr 153, poz.1227) odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 roku, sygn. akt III UZP 48/84, w świetle § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r, zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodniane wszelkimi dowodami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym również zeznaniami świadków i stron (także wyrok SN z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że praca wykonywana przez ubezpieczonego na stanowisku młodszego maszynisty lokomotyw spalinowych w Przedsiębiorstwie (...) zo.o. w Z. stanowiła pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art.32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wymienioną w wykazie A dział VIII poz. 13, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 7.02.1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983 r. Nr 8 poz. 43 ze zm.), określoną jako „prace zakładowych służb kolejowych bezpośrednio związane z utrzymaniem ruchu pociągów”.

Do obowiązków ubezpieczonego jako młodszego maszynisty lokomotyw spalinowych należało podstawianie wagonów pod rozładunek, rozładunek, załadunek towarów, odstawianie pustych wagonów na bocznice. Ubezpieczony rozpinął i spinał wagony, konserwował tory, wymieniał rozjazdy kolejowe. Wymienione czynności związane były z utrzymaniem ruchu pociągów.

Wymienione prace ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony wykonywał zatem pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 ustawy emerytalnej przed 1.01.1999r, a zatem spełnia warunek z art. 4 ust. 5) ustawy o emeryturach pomostowych, a w świetle art.3 ust.7, spełnia

także warunek z art.4 ust.2) ustawy, albowiem legitymuje się 15 letim okresem pracy w warunkach szczególnych do którego należy zaliczyć okres **10.02.1997 r do dnia 31.10.1998 (tj 1 rok 8 miesięcy i 20 dni)**.

Ubezpieczony spełnia zatem wszystkie przesłanki określone w powołanych przepisach pozwalające na przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej .

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję.

(-) SSR del Magdalena Kimel